

UID-DER

«انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER)

کمپین صد هزار امضا علیه سوانح کار در ترکیه

نشر همبستگی کارگری

صفحه	فهرست مطالب
	کمپین صد هزار امضا علیه سوانح کار
۱	معرفی «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه
۳	کارگران بانگ برآوردند: «پیش به سوی مبارزه و همبستگی علیه سوانح کار!»
۵	سازمان های کارگری و دوستان طبقاتی از کشورهای مختلف جهان ما را همراهی کردند
۸	جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا علیه سوانح کار
۱۰	حمایت عظیم کارگران: هدف جمع آوری صد هزار امضا محقق شد!
۱۳	به مرگ کارگران در اثر «سوانح کار» پایان دهید!
	پیام های همبستگی و حمایتی
۱۵	پیام «شبکه همبستگی کارگری» ایران به «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه
۱۶	پیام «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه به «شبکه همبستگی کارگری» ایران
۱۶	پیام «اتحاد برای رهایی کارگر» به «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»
۱۷	پیام « کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - کلن» به «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»
۱۸	پیام همبستگی «نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران» در حمایت از کمپین سراسری در ترکیه
	اعلام همبستگی با کارگران ترکیه
۲۰	پیام همبستگی اتحادیه «دورا چیبای»ی ژاپن به «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه
۲۲	پیام اتحادیه نفت، شیمی و لاستیک سازی ترکیه به شاهرخ زمانی و دیگر کارگران زندانی
۲۳	پیام همبستگی به کارگران مشمول برون سپاری در دانشگاه لندن
۲۴	استقبال از ابتکار عمل کمیته حمایت از شاهرخ زمانی
۲۵	یک پیشنهاد به: احزاب، سازمان ها و تشکل های کارگری و مدافع کارگران
	سوانح کار در ایران
۲۷	ابعاد تکان دهنده سوانح ناشی از کار در ایران: چهره حقیقی سرمایه داری

با کلیک بر روی شماره صفحه مورد نظر، مستقیماً به مطلب مربوطه خواهید رفت.

با کلیک بر روی عبارت «بازگشت به فهرست» در هر مطلب، به فهرست منتقل خواهید شد.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران

[بازگشت به فهرست](#)

درباره ما

سازمان ما با عنوان "انجمن همبستگی بین المللی کارگران" (به اختصار UID-DER) در ماه ژوئن ۲۰۰۶ از سوی گروه های خودآموزی کارگران (WSEG) که در شاخه های مختلف صنایع نظیر فلز، نساجی و پتروشیمی فعال بوده اند، بنیاد نهاده شده است. کارگران پیشروی انقلابی که "گروه های خودآموزی کارگران" را تشکیل می دهند، سابقاً به مدت چندین سال در بین اعضای عادی و رده پایین اتحادیه ها، در کارخانجات و هم چنین در اعتصابات فعال بوده اند. انجمن همبستگی بین المللی کارگران، خود محصول این فعالیت مستمر، پیگیر و منضبط در میان طبقه کارگر است. به علاوه، ما هم چنان به انجام فعالیت های خود به منظور تقویت این بنیان در سطحی بین المللی نیز مشغول هستیم.

با نگاه به گذشته، ما به وضوح می بینیم که UID-DER توانسته است تا با اراده و از طریق فعالیت برنامه ریزی شده، منضبط و صبورانه در بین طبقه کارگر به اهداف خود نزدیک شود. از طریق یک چنین فعالیتی، ما تاکنون توانسته ایم تا ۶ دفتر محلی در نواحی کارگری استانبول، گیزه و آنکارا دایر کنیم. در آوریل سال ۲۰۰۸، ما انتشار بولتن ماهانه خود با عنوان "همبستگی کارگری" (İşçi Dayanışması) را آغاز کردیم که تنها طی دوره کوتاهی به تریبون هزاران نفر از کارگران تبدیل شد. ما تردیدی نداریم که با ادامه فعالیت برای حفظ و پیشبرد اهداف و منافع طبقه کارگر و بالا بردن سطح مبارزه سازمان یافته این طبقه، در آینده به مخاطبین کارگر به مراتب بیشتری دست خواهیم یافت.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران: پیشروی به موازات رشد مبارزه!

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER)، یک بار در ماه به برگزاری کارگروه یا سمینارهایی می پردازد تا از این طریق، تاریخچه ملی و جهانی مبارزات طبقه کارگر به تمامی کارگران منتقل شود. در این

سمینارها، موضوعات گوناگونی -از تاریخ انقلابات و مبارزات طبقه کارگر گرفته تا پیشرفت عینی، سیاسی و اقتصادی- مطرح می شود و مورد بحث قرار می گیرد؛ موضوعاتی نظیر انقلاب اکتبر، کمون پاریس، تاریخ انقلابات، زایش مبارزات بین المللی طبقه کارگر، جنگ های امپریالیستی و تهدید فاشیسم، بحران های سرمایه داری، زندگی و مبارزات رهبران انقلابی ما، اول ماه مه (روز جهانی کارگر) و هشت مارس (روز جهانی زن) همگی از سوی گروه های خودآموزی کارگران (WSEG) مطالعه می شوند. این سمینارها با شور و هیجان و از طریق نمایش اسلاید، اجرای شعر و موسیقی و غیره برگزار می گردند. هرچند محل برگزاری این کارگروه ها اساساً دفاتر محلی انجمن ما می باشد، با این وجود ما برخی از آن ها را در دفاتر محلی اتحادیه های مختلف و با حضور و مشارکت آنان برگزار می کنیم. به مدد چنین سبک کاری، بسیاری از کارگران جوان با تجارب مبارزات طبقه کارگر در سطح ملی و بین المللی آشنا می شوند و به تبع آن، روح اعتماد به نفس را به طبقه خود بازمی گردانند.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران، به منظور کمک به پیشبرد فرهنگ همبستگی و مبارزه طبقه کارگر، از زمان تأسیس خود تاکنون به سازماندهی فعالیت های مختلف فرهنگی پرداخته است. به عنوان مثال، برگزاری دروس آموزش سازهای موسیقی مانند گیتار و باغلاما، رقص های محلی، نقاشی و غیره که تمامی آن ها در دفاتر محلی ما انجام می شود. هم چنین ما شاخه هایی داریم که در زمینه تئاتر، فیلم، تعلیم گروه کُر، شعر، مطبوعات کارگری و مسابقات فوتبال فعالیت می کنند. تمامی جنبه های چنین فعالیت هایی- جزئیات فنی کار، آماده سازی متن سخنرانی ها و غیره- تنها به وسیله خود کارگران شرکت کننده در چنین برنامه هایی تنظیم و اجرا می گردد. البته به خاطر کار طاقت فرسای آن ها در کارخانجات، ما برخی از تدارکات لازم و ضروری را خود انجام می دهیم. بسیاری از برادران و خواهران هم طبقه ای ما که از کارخانه های مختلف برای پیوستن به چنین برنامه هایی حضور می یابند، با کسب اعتماد به نفس از طریق آشنایی با فرهنگ مبارزه طبقاتی، به صفوف مبارزه طبقاتی می پیوندند.

غیر از فعالیت های مذکور، گروه تئاتر کارگری-UID نیز به اجرای نمایش هایی عموماً در خصوص اول ماه مه و پانزدهم و شانزدهم ژوئن می پردازند و از این طریق نسل های جوان را با تجارب تاریخی آشنا می سازند. هم چنین گروه موسیقی انجمن همبستگی بین المللی کارگران با عنوان "ستاره های آزادی" (Yıldızlara Özgürlük) نیز با خواندن ترانه های مبارزه، به اجراهایی در محل های اعتصاب و فستیوال های کارگری می پردازد.

UID-DER، با تمامی توان خود تلاش دارد تا مبارزه سندیکایی را از چنگال بوروکراسی خارج سازد و موجب شود تا اتحادیه گرای طبقاتی و رادیکال، دست بالا را در اتحادیه ها پیدا کند. از جمله فعالیت های دیگر ما، بازدیدهایی به منظور همبستگی با برداران و خواهران طبقاتی مان در صنایع مختلف و کمک به پیشبرد مبارزه آنان می باشد. ما، در نهایت صبر و انضباط، به سختی تلاش می کنیم تا مبارزه را به سمت و سوی سازماندهی کمیته های کارخانه ای که ما در کارخانجات تشکیل می دهیم ارتقا دهیم. یکی از اهداف مهم دیگر ما، تقویت مبارزه طبقه کارگر با فعالیت ها و آکسیون های همبستگی بین المللی می باشد.

زنده باد اتحاد بین المللی مبارزه طبقه کارگر

به عنوان کارگران فعال در UID-DER، ما به ضرورت سازماندهی مبارزه نه فقط در سطح ملی، که هم چنین در سطح بین المللی اعتقاد داریم. ما در مقابل تمامی اشکال تبعیض- اعم از ملی، مذهبی، نژادی، جنسیتی و غیره- که طبقات استثمارکننده به منظور ایجاد تفرقه و انشقاق در بین کارگران به آن دامن می زنند، می ایستیم. به اعتقاد ما، طبقه کارگر یک طبقه جهانی است و به همین جهت الزاماً باید وحدت و مبارزه خود را در سطحی جهانی بنا کند.

ما با اولویت دادن به منافع انترناسیونالیستی طبقه کارگر، به فعالیت بسیاری در مقابل جنگ های امپریالیستی، به مثابه جنگ هایی که جهان را به حمام خون بدل می کنند، می پردازیم.

ما، هم در جلسات عمومی و هم در فعالیت های آموزشی خود، قاطعانه اعلام داشته ایم که تنها مبارزه بین المللی طبقه کارگر است که می تواند مانع جنگ های

امپریالیستی شود و این که تنها قدرت طبقه کارگر قادر به ایجاد صلح بر روی کره زمین است. ما به عنوان کارگران مدافع حق تعیین سرنوشت ملل، مبارزه کردها برای مطالبات دموکراتیک، سیاسی و ملی را به رسمیت شناخته و از آن حمایت می نماییم. ما برای ریشه دواندن ایده های انترناسیونالیستی در درون جنبش کارگری و در مقابل افکار ناسیونالیستی و شوونیستی ای که مردم را علیه یک دیگر قرار می دهند، مبارزه می کنیم.

بحران سرمایه داری، باری دیگر نشان داد که سرنوشت کارگران سراسر جهان برای نظام حاکم کوچک ترین ارزشی ندارد. با آغاز بحران، UID-DER به تسریع فعالیت خود در درون کارخانه ها و اتحادیه پرداخت. شعار ما این بوده است که "بگذار رئیس و رؤسا هزینه ها را بپردازند". ما از تمامی کارگرانی که به نوعی با سازمان ما ارتباط و نزدیکی دارند، خواسته ایم و می خواهیم که در مقابل بحران به مبارزه و مطرح کردن مطالبات فوری ما بپردازند. ما هم چین تلاش می کنیم تا به کمک به و حمایت از مبارزه برداران و خواهرانی بپردازیم که در نتیجه بحران بیکار شده اند. UID-DER نهایت تلاش خود را به کار می برد تا تمامی کارگران را- صرف نظر از شاغل یا بیکار، قراردادی یا دائمی، عضو اتحادیه یا غیر آن- حول منافع طبقاتی متحد سازد و مبارزه علیه طبقه سرمایه دار را شدت بخشد. ما آگاه هستیم که "یک بخش" از طبقه کارگر هرگز نمی تواند به دست خود آزاد شود.

کارگران تمام جهان، متحد شوید!

جنگ امپریالیستی، بحران سرمایه داری، بیکاری، فقر و گرسنگی چهره وحشیانه سیستم سرمایه داری را آشکار می سازد. تحت حاکمیت سرمایه، بشریت و طبیعت هر دو به سوی نابودی می روند. تنها نیروی این جهان که قادر به حفظ بشریت و طبیعت از سیر نابودی است، طبقه کارگر جهانی می باشد. سرمایه داری به خودی خود سقوط نخواهد کرد، بلکه از خلال مبارزه انقلابی بین المللی سرنگون خواهد شد. تنها انتخاب پیش روی کارگران تمامی کشورها، مبارزه است. ما چیزی جز زنجیرهای خود برای از دست دادن نداریم. در عوض ما جهانی را برای فتح داریم!

کارگران بانگ برآوردند: «پیش به سوی مبارزه و همبستگی علیه سوانح کار!»

[بازگشت به فهرست](#)

همایش «پیش به سوی مبارزه و همبستگی علیه سوانح کار» با سازماندهی «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER) در سالن «اتحادیه کارگران نفت، شیمی و لاستیک» (Petrol-İş)، با حضور و مشارکت صدها تن از کارگران شهرها و مناطق حومه برگزار گردید. کارگران شرکت کننده از محلات کارگری آدانا، مرسین، آنکارا، زونگولداغ، کارابوک چورلو، گبزه و استانبول، حمایت پرشور خود را از کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» علیه سوانح کار و بیماری های شغلی ابراز داشتند.

در بین حضار، «ارطغرل کورکچو»، معاون حزب دموکراتیک مردم (HDP) و نماینده استانبول در پارلمان، «لونت توزل» نماینده استانبول در پارلمان، «لمی اوزگن» سرپرست کنفدراسیون کارکنان بخش عمومی (KESK)، هیئت رئیسه اتحادیه کارگران نساجی و چرم (DERİTEKS) شعبه توزلا، اتحادیه عمومی کارگران (Genel-İş) شعبه بخش شرقی استانبول، اتحادیه کارگران فلزکار (Çelik-İş) شعبه های یک و دوی استانبول، شرکت داشتند. همچنین مقاماتی از «مجمع بهداشت و ایمنی کارگران»، انجمن «یک امید» (Bir Umut)، مسلمانان ضد سرمایه داری- انجمن مبارزه علیه سرمایه داری، و «انجمن هم میهنان» از کاربرد حضور داشتند. به علاوه شماری از کارگران درگیر اعتصاب غیرقانونی علیه کارفرمایان خود در فنیش آلومینیوم، پونتو دری، دانشگاه حاجت تپه و DHL، حضور به هم رساندند و خشم خود را علیه سوانح کار ابراز داشتند.

پیام های همبستگی فراوانی که از کشورها و تشکل های کارگری مختلف ارسال گردیده بودند و اهمیت همبستگی بین المللی را آشکار می ساختند، قرائت شدند.

پس از توضیحات و خوشامدگویی های مقدماتی، ویدیویی پخش شد که فعالیت های «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» را تشریح می کرد. این همایش

انجمن می بایست وظایف طبیعی آن ها را برعهده می گرفته است. و این که انجمن با برگزاری کمپین های متنوع، روحیه کارگران را افزایش داده و کارگران از خلال سازمان یابی و مبارزه، ناامیدی خود را کنار گذاشته و احساس نیروی بیشتری کرده اند. در این جا، درخواست تشکل یابی، بار دیگر تکرار گردید.

ویدیوهای زیادی در مورد سوانح کار و و مبارزات کارگران، در طول همایش نمایش داده شد. خانواده های کارگران جان باخته، سخنرانی نمودند. در میان شرکت کنندگان همایش، کارگرانی هم حضور داشتند که به شدت مصدوم گشته بودند، آن هم نیز احساسات خود را بیان کردند. خواهر بزرگ تر «سلین ادم»، فردی که قربانی سانحه ای در طی فیلمبرداری یک سریال تلویزیونی شده بود، و همچنین برادر بزرگ تر «هیبتین گولچ» که زندگی خود را در انفجار داوود پاشا در سال گذشته از دست داد، سخنرانی هایی را به نام «خانواده های کارگری جویای عدالت» ترتیب دادند و از انجمن بابت فعالیت هایش علیه سوانح کار قدردانی نمودند. کارگرانی از فنیش، پونتو دری، دانشگاه حاجت تپه که درگیر اعتصاب غیرقانونی بودند، خشم خود را نسبت به سوانح کار ابراز داشتند و درخواست همبستگی با مبارزات خود را مطرح نمودند. پس از سخنرانی آن ها، «ارطغرل کورکچو»، معاونت رئیس HDP و «لونت توزل» (نماینده پارلمان از طرف HDP) به پشت تریبون آمدند و بر اهمیت کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»، ساکت نماندن در برابر سوانح کار و ممکن بودن سازماندهی مبارزات تأثیرگذار کارگری، تأکید نمودند. «محمود شنگول»، دبیر شاخه استانبول (بخش شرقی) «اتحادیه عمومی کارگران» (DİSK Genel-İş) خاطر نشان ساخت که اتحادیه ها باید در قبال سوانح کار نیز، همچون سایر موضوعات، مسئولیت های خود را برعهده بگیرند.

به یاد و خاطره کارگرانی تقدیم شد که جان خود را در سوانح کار و در راه مبارزه طبقه کارگر از دست داده اند؛ یاد این کارگران با لحظه ای سکوت، گرمی داشته شد. سپس کارگران حاضر، با تشویق ایستاده به یاد کارگران جان باخته، خشم خود را علیه سوانح کار نشان دادند.

در سخنرانی اصلی که به نام «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ایراد گردید، اهمیت سوانح کار مورد تأکید قرار گرفت. در این سخنرانی اشاره شد که سوانح کار به نابودی جسمی و روحی کارگران و خانواده های آنان می انجامد، اشاره شد که بیش از یک صدهزار امضای جمع آوری شده در طول کمپین انجمن با عنوان «سوانح کار تقدیر نیست، به مرگ کارگران در اثر سوانح کار پایان دهید»، نشان دهنده اعتراض عظیم کارگران است، و انجمن این اعتراض را به پارلمان منتقل کرده، این که کارفرمایان و حکومت حزب عدالت و توسعه (AKP) مسبب و مقصر این سوانح کار هستند، چرا که از نظارت های مناسب و اقدامات احتیاطی ضروری طفره رفته اند. این سخنرانی، افشای نظام سرمایه داری استثمار به شکلی گیرا و تأثیرگذار بود. خاطر نشان شد که هدف از بنیان گذاری این انجمن، تقویت تشکل یابی طبقه کارگر برای حل مشکلات خود و همچنین گسترش این سازمان به بخش های وسیع تر طبقه کارگر بوده، و در شرایطی که اتحادیه های کارگری به نحو مناسب فعال نیستند،

سازمان های کارگری و دوستان طبقاتی از کشورهای مختلف جهان ما را همراهی کردند

[بازگشت به فهرست](#) ↑

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER)

کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER) در ارتباط با سوانح کار («سوانح کار، سرنوشت ما نیست، به مرگ و میر کارگران در اثر سوانح کار پایان دهید»)، با یک گردهمایی بزرگ به پایان رسیده است.

گردهمایی «پیش به سوی مبارزه و همبستگی علیه سوانح کار» در سالن «اتحادیه کارگران شرکت نفت، شیمی و لاستیک» (Petrol-İş) برگزار گردید. اضافه بر جوانب دیگر این گردهمایی، این رویداد شاهد نمونه خوبی از همبستگی بین المللی بود. پیام های همبستگی فراوانی از سوی سازمان های کارگری کشورهای مختلف- سازمان هایی که UID-DER با آن ها ارتباط و همکاری هایی داشته است- قرائت گردید.

جدا از سخنرانی صورت گرفته از طرف «کمیته بهداشت و ایمنی کارگران» در «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»، پیام های همبستگی نیز از ژاپن، بریتانیا، ایران، اتریش و آلمان قرائت شدند که همگی بیان زیبای همبستگی بین المللی بودند. مشکلات کارگران مهاجر به عنوان آسیب پذیرترین بخش طبقه کارگر نیز مورد تأکید قرار گرفت. شعر «الیف چاغلی» (با نام «قایق نجات») درباره زندگی پرمشقت کارگران مهاجر خوانده شد. گروه موسیقی «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» نیز ترانه هایی را اجرا نمود. همایش با «ترانه کارگران» که به طور دست جمعی خوانده شد، با تشویق ایستاده حاضرین و شعار «انجمن پیش می رود، مبارزه رشد می کند!» به پایان رسید.

۲۳ دسامبر ۲۰۱۳

ترجمه فارسی: شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

پیام هایی هم از ایران داشته ایم. کشوری که حق و آزادی داشتن اتحادیه های کارگری ممنوع است و رهبران کارگری، زندانی و یا حتی به دار آویخته می شوند. خیلی از سازمان های کارگری و ارگان های وابسته به آن ها پیام های همبستگی خود را فرستاده و در آن ها احساسات گرم خود را در همبستگی با ما ابراز داشته اند. پیام اول از طرف «شبکه همبستگی کارگری ایران» به ترتیب زیر قرائت شد:

«ضمن مسرت و شادی عمیق، باخبر شدیم که هدف جمع آوری ۱۰۰ هزار در کمپین "انجمن همبستگی بین المللی کارگران" با نام "سانحه کار، تقدیر نیست؛ مرگ ناشی از سوانح کار را پایان دهید!" محقق شده است.

این دستاورد، به خودی خود بی نظیر است. این که امضاهای مذکور اکثراً در محلات کارگری و ورودی کارخانه ها، آن هم به دنبال ارتباط چهره به چهره با تقریباً نیم میلیون نفر جمع آوری گردیدند، این کمپین را به پیشرفتی قابل ملاحظه در تاریخ جنبش کارگری ترکیه پس از کودتا تبدیل می کند... ما برای کمپین "انجمن همبستگی بین المللی کارگران"، با شعار برجسته آن "نه به سوانح کار بیشتر، نه به مرگ بیشتر"، آرزوی کامیابی در میان اقشار وسیع تری از طبقه کارگر و سایر بخش های جامعه ترکیه (از جمله پارلمان) را داریم. زنده باید همبستگی بین المللی و مبارزه طبقاتی طبقه کارگر!»

اولین پیام از جانب اتحادیه کارگران راه آهن ژاپن (Doro-Chiba) قرائت گردید. آن ها در پیام خود، همبستگی صمیمانه و قلبی شان را ابراز نمود و گفتند که با UID-DER سال های زیادی است که همبستگی داشته اند، خصوصاً در رابطه با حملات نئولیبرال ها؛ آن ها گفتند: «ما باز هم عمیقاً از همبستگی بسیار با ارزش شما و جمع آوری ۱۶ هزار امضا علیه نیروگاه های اتمی، سپاسگزاریم. ما در این جا تعهد می کنیم که از صادرات محصولات خطرناک این نیروگاه ها به کشور شما جلوگیری کنیم، تا بدین وسیله قدردانی خود را در مرحله عمل به نمایش بگذاریم. بیایید تا همبستگی بین المللی طبقه کارگر را تقویت کنیم و با هم برای برقراری جامعه ای که در آن کارگران، یک زندگی انسانی داشته باشند، مبارزه نماییم. با دروهای همبستگی!»

«اتحاد برای رهایی کارگران» (AWL) در پیام خود، بر این تکیه داشت که سوانح محل کار در تمام کشورهای جهان پیش می آید، از ایتالیا گرفته تا بنگلادش و این مشکل بزرگی برای کارگران است. در پایان پیام خود گفتند که «به عنوان کارگران ضد سرمایه داری، ما می دانیم که این "سوانح" ناشی از سوء استفاده کارفرمایان در زمینه مسائل ایمنی است، و در حقیقت اتفاقی نیست؛ این ها نتایج اجتناب ناپذیر نظامی است که انسان ها را موجوداتی یک بار مصرف می بیند، و اگر به سود بیشتر کمک کند، از هر گوشه و کناری می زند و هر قانونی را زیر پا می گذارد. در برابر این نظام بربریت، ما دید سوسیالیستی خود را داریم- نظامی که نیاز انسان را در درجه اول اهمیت قرار می دهد و در آن هیچ کارگری به خاطر منافع کارفرمای خود صدمه نمی بیند و یا جان خود را از دست نمی دهد. با بهترین آرزوها برای موفقیت این کنفرانس و کمپین.»

از انگلستان هم یک کارگر وزارت آموزش و پرورش و یک کارگر خطوط زیرزمینی، هر یک پیام های همبستگی گرم خود را برای ما فرستاده اند.

من است.» کلمات او احساسات حاضرین را در سالن برانگیخت.

پیام بعدی از طرف یک کارگر مهاجر ترکیه خوانده شد که ۲۵ سال بود به اتریش مهاجرت نموده و در آن جا شاغل بود. او در پیام خود خاطر نشان کرد که کارگران مهاجر بزرگترین نقش را در ثروتمند کردن اتریش و رساندنش به رتبه هفتم در جهان داشته اند. پیام او این طور تمام شد: «یکی از وظایف عمده سوسیالیست ها در هر کشوری از جهان همیشه این بوده که در هر جایی که مناسبات تولید سرمایه داری حاکم است، کمپین ها و فعالیت هایی علیه سوانح کار و بیماری های شغلی انجام دهند و در برابر قوانین بورژوازی ایستاده و حدود آن را عقب بزنند. من به شما به دلیل فعالیتی که داشته اید، به دلیلی چنین مسئولیتی که بر عهده گرفته و چنین کمپینی که به راه انداخته اید، تبریک می گویم. او همچنین دروهای گرم طبقه کارگر اتریش را به طبقه کارگر ترکیه ارسال داشت و گفت: «دروود بر آنانی که می آفرینند!»

این پیام ها که از جانب سازمان های کارگری و دوستان طبقاتی فرستاده شده بود، پیام بین المللی این جلسه را تقویت کرد و طی این نشست، ماهیت بین المللی طبقه کارگر، مشکلات آن و چگونگی رفع این مشکلات قاطعانه مورد بررسی قرار گرفتند. پس از گوش فرا دادن به این پیام ها که قدرتمند و پر احساس بودند، کارگران حاضر در نشست، همبستگی کارگری بین المللی خود را با این شعار اعلام نمود: «کارگران جهان متحد شوید!»

۲۵ دسامبر ۲۰۱۳

ترجمه فارسی: شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

http://en.uidder.org/workers_organisations_and_class_friends_from_different_countries_were_with_us.htm

پیام بعدی از داخل ایران ارسال شده است. از رهبران مبارز زندانی در ایران که برای حقوق کارگران مبارزه می کنند و تحت شرایط سرکوب شدید قرار دارند. شاهرخ زمانی و سایر کارگران زندانی در پیام خود برای ما در مبارزه علیه استثمار سرمایه، خشونت و خفقان و کشتن کارگران در محل کار بر اثر سوانح، «از صمیم قلب» آرزوی موفقیت کردند و گفتند که آن ها زحمات UID-DER را در همبستگی با کارگران ایران فراموش نمی کنند؛ و سپس مجدداً سپاس گزاری کردند. در پایان آمده بود که «این آرزوی بزرگ ما است که روزهایی را ببینیم که تمام کارگران جهان علیه نظام سرمایه داری متحد شده باشند!»

سومین پیام سازمان های ایرانی، از طرف «شورای چپ و احزاب سیاسی کمونیست، سازمان ها و کمیته ها در همبستگی با کارگران ایران» بود که شامل ۲۰ تشکل می شود. آن ها نیز به اهمیت کمپین ما علیه سوانح محل کار صحه گذاشتند و پشتیبانی خود را اعلام نمودند. آن ها گفته اند که طبقه کارگر، یک طبقه بین الملل را شکل داده است و بنابراین مشکلات و راه حل های آن هم مشترک است و اتحاد بین المللی امری است که در حال حاضر در اولویت قرار دارد.

پیام های کارگران ایرانی مهاجر بر روی حاضرین تأثیر بسیاری گذاشت و احساسات همه را برانگیخت. اولین مورد از این پیام ها، از جانب «کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران» در آلمان بود؛ سپس در پی آن پیام ویدیویی محمد اشرفی، یکی از کارگران پناهنده سیاسی سوسیالیست، پخش گردید. او در حالی که همدردی خود را با آن دسته از خانواده های کارگری که عزیزان خود را بر اثر سوانح کاری از دست داده بودند، اعلام می کرد، از ما بابت فعالیت خود در این زمینه سپاس گزاری کرد. او با قاطعیت بیان نمود که این نظام سرمایه داری استثمارگر باید برانداخته شود. او گفت: «چه من روزی ببینم که این طور بشود یا نه، این اعتقاد

جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا علیه سوانح کار

[بازگشت به فهرست](#)

کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER) در ارتباط با سوانح کار، توجه عمومی در سطح کشور را افزایش داده است. تعدادی از روزنامه ها و شبکه های تلویزیونی کشور، این موضوع را پوشش داده اند؛ از جمله، روزنامه «رادیکال» (روزنامه ای که همه روزه در سطح کشور توزیع می شود). «ژاله اوزگن تورک»، ستون نویس این روزنامه، مقاله ای را درباره کمپین مذکور و انجمن به رشته تحریر درآورد. مقاله وی به انگلیسی ترجمه و از سوی «اخبار روزانه حریه»، قدیمی ترین روزنامه انگلیسی ترکیه، منتشر گردید. متن پیش رو، نسخه انگلیسی مقاله «اوزگن تورک»، منتشره در «اخبار روزانه حریه»، است.

جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا علیه سوانح کار

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER)، طی کمپینی علیه سوانح کار، صد هزار امضا جمع آوری نموده است.

از نقطه نظر شمار سوانح کار، کشور ترکیه بالاترین جایگاه را در اروپا به خود اختصاص می دهد و رتبه سوم در جهان را دارد. در کشور ترکیه، ماهانه صد کارگر جان خود را از دست می دهند. تنها در طی ده ماهه نخست سال ۲۰۱۳، تعداد کارگرانی که در نتیجه سوانح ناشی از کار فوت کرده اند، ۱۰۱۷ مورد برآورد شده است. ظرف ده سال، قریب به ۱۱ هزار کارگر جان خود را از دست داده اند.

البته این ها رویدادهایی هستند که ثبت می شوند. پس از وقوع یک سانحه کار، کسانی هستند که مجبور می شوند به بیمارستان های خصوصی مراجعه کنند، خانواده هایی هستند با گرفتن «پول خون»، وادار و تهدید به سکوت می شوند. همه این ها رویدادهایی هستند که در هیچ جا ثبت نمی شوند.

این آمار و ارقام، هر چند مخوف، اما صرفاً اعدادی بی جان هستند. اگر تاب تحملش را دارید، سعی کنید که به روایت این کارگران هم گوش دهید. من به صحبت های «ایلم پینار» و «عاکف محمد امین لی» گوش دادم، دو کارگر بسیار جوان و عضو انجمن.

زمانی که «ایلم»، این دختر جوان، در کارخانه ای مشغول به کار بود، به بیماری به اصطلاح «آرنج تنیس باز» مبتلا شد. با این حال این بیماری در رده بندی بیماری های شغلی قرار نمی گیرد. او شغل خود را از دست داد. تعداد بیماری های شغلی در ترکیه، تنها ۵۳۳ مورد در نظر گرفته شده اند، در حالی که این رقم در اروپا ۴۰ هزار مورد می شود.

اکنون انجمن در حال تمرکز بر روی سوانح ناشی از کار است، چرا که وضعیت دیگر خارج از کنترل شده است.

سوانح، به سببیت و توحش تبدیل شده اند. آن ها نه ماه پیش کمپینی را آغاز کردند با نام «سوانح شغلی، تقدیر نیستند. به مرگ کارگران پایان دهیم!».

«عاکف» ابعاد این آمار و ارقام را برجسته کرد: «حتی در جنگ هم شما این تعداد آدم را از دست نمی دهید». عاکف می گفت که کارگران به سوی مرگ فرستاده می شوند و در همان حال که ترکیه رشد می کند، سوانح کار هم به شدت بالا رفته است.

کمپین روی این حقایق متمرکز می شود: با وجود صدها هزار محیط کار و میلیون ها نفر کارگر، تعداد کارشناسانی که وزارت کار برای امنیت و بهداشت مشاغل تخصیص داده، تنها ۲۵۰ نفر است؛ در نتیجه نمی توانند نظارتی داشته باشند. اعضای کمپین تلاش می کنند که آگاهی را نسبت به سوانح کار و بیماری های شغلی بالا ببرند. آن ها توجه را به این نکته جلب می کنند که شمار سوانح کار و بیماری های شغلی به مراتب بیشتر از آن چیزی است که می دانیم. آن ها می خواهند این واقعیت را برجسته کنند که سنگین ترین مجازات برای کارفرمایان خاخی، فقط ۲۰۰۰ لیره ترکیه منظور شده است.

کارگران می خواهند به کارفرما و حکومت توضیح بدهند که با انجام اقدامات لازم و نظارت های کافی، می توان از سوانح جلوگیری کرد. آن ها گفته «فاروق چلیک»، وزیر کار را مجدداً تکرار می کنند که «۹۸ درصد از سوانح کار قابل اجتناب هستند».

کارگران خواهان این هستند که ساعات کار - که بعضاً حتی به بیش از ۱۲ ساعت هم می رسند - کاهش پیدا کنند؛ اساسی ترین تمهیدات ایمنی کار، لحاظ شوند؛ ماشین آلات در صورت عدم تعمیرات لازم و مناسب، متوقف شوند.

آن ها به سهولت طی یک کمپین، به ۱۰۰ هزار امضا دست یافته اند؛ و قادر شدند که آگاهی عمومی را نسبت به این مسائل به طور جدی ارتقا دهند.

«عاکف» کارگر نساجی است؛ شغل خود را طی یکی از کوچک سازی هایی که اغلب انجام می شود، از دست داد. او الآن فعالیت های تئاتر انجمن را می گرداند.

«عاکف» و «ایلیم» ابتدا از مسائل و مشکلات دوستان خود می گویند؛ روایت آن هایی که مجبورند به کار ادامه دهند، حتی اگر انگشتان دست خود را یک به یک در نتیجه کار با ماشین آلات از دست داده باشند؛ داستان کارگر بیست ساله و غیر ماهری که به تازگی از روستای خود رسیده بود، اما بدون هرگونه تعلیم به کار با ماشین آلات گرفته می شود و در دومین روز از کار، جان می بازد؛ داستان کسانی که در چادرهای مسکونی موقت خود در «اسن پورت» سوختند و جان دادند.

حمایت عظیم کارگران: هدف جمع آوری صد هزار امضا
محقق شد!

بازگشت به فهرست

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER)-
ترکیه

ترجمه: شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER) با نام «سوانح کار، تقدیر نیستند! مرگ کارگران در اثر سوانح کار را متوقف کنید!» به هدف جمع آوری یک صد هزار امضا دست یافته است. توده های کارگر به این کمپین که در بسیاری از شهرها به ویژه در محلات کارگری پیش برده شد، علاقه وافری نشان دادند و از آن پشتیبانی نمودند. در طول این کمپین، با قریب به ۵۰۰ هزار نفر به صورت چهره به چهره ارتباط گرفته شد، و تلاش گردید تا با توضیح اهمیت حیاتی مسأله سوانح کار، سطح آگاهی در این مورد بالا برده شود.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER) به عنوان یک تشکل کارگری برای وحدت، همبستگی و مبارزه، مسائل طبقه کارگر را از نقطه نظر سیاست مستقل طبقاتی مورد برخورد قرار می دهد و به مبارزه برای حل آن می پردازد. این در حالی است که اتحادیه های کارگری، به عنوان تشکلاتی که گمان می رود باید تماماً در چنین مواردی درگیر شوند، تمایل چندانی برای دست زدن به مبارزه کافی ندارند. اما UID-DER با تمام توان خود تلاش می کند که کارگران را سازمان دهد، روحیه و نیروی آن ها را بالا ببرد و آن ها را به عنوان یک طبقه علیه کارفرمایان متحد سازد. بنابراین UID-DER با صبر، عزم، انضباط طبقاتی و ایمان به مبارزه در امتداد چنین مسیری به پیش می رود. دست

این امضاها به نمایندگان BDP و HDP در پارلمان منتقل خواهند شد.

به نظر می رسد که گویا کارگر در ترکیه تنها یک سرنوشت دارد. هنگامی که کارگری شغلی در ترکیه پیدا می کند، آن وقت به بهای زندگی اش کار می کند.

در همه محیط های کار، این شعار نصب شده است که «اول، ایمنی کار». اما چرا «اول، زندگی بشر» یا «اول، کارگر» نوشته نشده اند؟ چرا؟

ژاله اوزگن تورک، ستون نویس روزنامه «رادیکال» که در آن مطلب فوق به تاریخ ۲۱ نوامبر انتشار یافته است. این مطلب به وسیله هیئت تحریریه «اخبار روزانه» به انگلیسی ترجمه گردیده است.

ترجمه فارسی: شبکه همبستگی کارگری

یافتن به هدف جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا، آن هم تحت شرایط دشوار، نتیجه این نوع برداشت از فعالیت است.

در ارتباط با کمپین مذکور، UID-DER هدف خود را صحبت با صدها هزار نفر از کارگران، ارتقای سطح آگاهی آنان از طریق توضیح حقایق درباره سوانح کار و بیماری های خاص شغلی، و افزایش حساسیت بیشتر کارگران در قبال این مسائل تعیین کرده بود. نشانه روشنی وجود دارد که نشان می دهد کمپین UID-DER به اهداف خود رسیده است: این کمپین در بسیاری از مناطق صنعتی، شناخته شده است و برای کارگران و خانواده هایی که از پیامدهای سوانح کار و بیماری های شغلی رنج می برند، UID-DER یک محل رجوع همیشگی شده است.

سوانح کار و بیماری های شغلی یکی از جدی ترین معضلات طبقه کارگر است. ما قطعاً نمی توانستیم نسبت به این مسأله که ماهانه جان تقریباً ۱۰۰ کارگر را می گیرد، و هزاران نفر را مجروح و معلول می کند، سکوت کنیم. حکومت «حزب عدالت و توسعه» (AKP) به دنبال نارضایتی و فشار فزاینده، دست به تصویب قانون جدیدی زد (قانون ایمنی کار) تا ظاهراً از سوانح کار جلوگیری کند. اما این قانون، علاج مشکلات کارگران نبود. انگیزه اصلی این قانون در واقع نه جلوگیری از سوانح کار، بلکه خلاص شدن از شر فشارها بود. حتی همان تمهیدات ناچیزی هم که قانون در نظر می گرفت، روی کاغذ باقی مانده اند، انجام و تکمیل آن ها به تعویق افتاده است و بازرسی از مراکز کار، آن گونه که باید صورت نمی گیرد.

در آغاز کمپین، ما از تجربیاتی برخوردار بودیم که در گذشته از خلال برگزاری کمپین علیه مراکز نیروی اتمی، علیه تلاش دولت برای انحلال پرداخت حق سنوات خدمت در عمل، برای ساعات کاری کمتر به ازای دستمزدهای بیشتر به دست آمده بود. ما به برنامه ریزی و تدارکات مبسوطی پرداختیم. کارگرانی از UID-DER ابتدا خود را درباره سوانح کار و بیماری های شغلی آموزش دادند. صدها نفر از فعالین UID-DER برای به راه انداختن این کمپین در سمینارها و جلسات توجیهی شرکت کردند. آن ها آموزش های لازم را رفقای همکاری فراگرفتند که در زمینه سوانح کار و بیماری های شغلی تخصص داشتند. به صورت چهره به چهره با کارگران صنایع مختلف- از تولید چرم، فولاد، پتروشیمی، کشتی سازی، لجستیک و غیره گرفته تا نساجی- صحبت شد؛ این کارگران و شرایط آنان مورد بررسی دقیق قرار گرفت و سپس انواع متنوع سوانح کار و بیماری های شغلی همراه با راه های جلوگیری از آن ها ارائه گشت.

جزوه هایی درباره سوانح کار و بیماری های شغلی، پوسترها، پارچه نوشته ها، پلاکاردها و تصاویر و همه آن چه که باید در طی کمپین نمایش داده می شد، همگی به خوبی تهیه گردیده بودند. با کارگرانی که سابقاً دچار سوانح کار شده بودند و همین طور با خانواده های آنان، مصاحبه شد و فیلم های کوتاه بسیاری نیز تهیه گردید. آن چه در تمامی این موارد اشاره می شد، این بود: این کارفرمایان حریص هستند که باید مقصر سوانح کار و بیماری های شغلی شناخته شوند، چرا که آن ها در مورد

تمهیدات ایمنی پیشگیرانه هیچ گونه زحمتی به خود نمی دهند. و حکومت هم همدست آن هاست، چرا که نه قوانین مناسبی تصویب می کند و نه به بازرسی مراکز کار و مجازات کارفرمایان می پردازد. کارفرمایان و حکومت AKP که مسئول مرگ و میر هستند، برای توجیه سوانح کار آن را «خواست خدا» می خوانند.

فعالین UID-DER با شور و اشتیاق عظیمی آغاز به کار کردند. دو هدف وجود داشت: نخست، ارتقای آگاهی کارگران درباره سوانح کار و بیماری های شغلی و افزایش حساسیت آنان. دوم، رشد و تکامل نارضایتی آن ها به سوی متشکل شدن و حمایت عینی از کمپین. فعالین برای فراخواندن کارگران، تحت انواع سختی ها و مشقات در محلات کارگری، ورودی کارخانه ها، مناطق به اصطلاح صنعتی و میدین شهر در طول کمپین کار کردند. غرفه هایی را برپا نمودند، فعالیت های خیابانی را سازمان دادند و غیره. کارگران که فعالین UID-DER را دیده بودند، گفتند: با کلاه ها و پیشبندهای سرخشان این جا هستند! فعالین UID-DER مدت هاست که با کلاه و پیشبند قرمز در میان کارگران شناخته شده اند. در واقع این کلاه و پیشبند، بیان این واقعیت بود که کارگران تنها نیستند و همبستگی و مبارزه همچنان زنده است.

در طول کمپین، با بالغ بر نیم میلیون نفر به صورت چهره به چهره صحبت شد. با صدها محل کار تماس گرفته شد. به خاطر این کمپین، کارگران برای وادار کردن کارفرمایان به انجام اقدامات ایمنی و ایجاد اتحادیه

ها در مراکز کار خود، متشکل شدند. «کمیتة سلامت و ایمنی کارگران» در UID-DER به بازدید از مراکزی که سوانح کار در آن ها رخ داده بود و همین طوری کارگرانی که چنین سوانحی را تجربه کرده بودند، پرداخت و موارد بسیاری را ثبت نمود. نشست هایی درباره سلامت و ایمنی کارگران در چندین محیط کاری و محلات کارگری برگزار گردید. وکلایی که از حقوق کارگران و کمپین UID-DER دفاع می کنند، و متخصصین کارگری UID-DER، در فعالیت های خیابانی شرکت کردند. به صدها کارگر از اطراف ترکیه که با UID-DER تماس گرفته بودند، کمک و مشاوره قانونی ارائه شد. خانواده هایی که عزیزان خود را در نتیجه سوانح کار از دست داده و همین طور کارگرانی که از سوانح کار آسیب دیده بودند، از کمپین حمایت کردند و گفتند که «امیدواریم هیچ کسی بلاهایی را که سر ما آمد تجربه نکند».

UID-DER، به عنوان یکی تشکل کارگری حقیقی، به یمن حمایت و مشارکت فزاینده کارگران، مرتباً رو به رشد است. کارگرانی که با هزار و یک مشکل مبارزه می کنند و زیر استثمار شدید له می شوند، درمی یابند که UID-DER به مسائل و مشکلات کارگران اهمیت می دهد و آن ها را برای حل این مشکلات هدایت می کند. روحیه آن ها ارتقا می یابد و آن ها جزئی از مبارزه می شوند. آن ها به UID-DER به عنوان یک تشکل کارگری مبارز اعتماد می کنند و به صفوف آن می پیوندند.

UID-DER به تلاش های خود ادامه خواهد داد تا آگاهی و هوشیاری درباره سوانح کار را از طریق یک سلسه فعالیت ها در هفته های آتی ارتقا دهد. واکنش کارگران که در قالب بیش از یک صد هزار امضای جمع آوری شده در طول کمپین UID-DER و همین طور در قالب شعار آن ها، یعنی «نه به سوانح کار بیشتر، نه به تلفات بیشتر» متجلی شد، به پارلمان انتقال خواهد یافت.

ما برادران و خواهران طبقاتی خود را فرامی خوانیم تا مطالبات کمپین را پذیرا باشند و به صفوف مبارزه پیوندند.

۲۸ اکتبر ۲۰۱۳

به مرگ کارگران در اثر «سوانح کار» پایان دهید!

از میلیتانت شماره ۵۵

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER)

ترجمه: شبکه همبستگی کارگران ایران

"این قدر رنج می کشم که دیگر نمی خواهم زندگی کنم. آرزو می کنم که ای کاش مرده بودم".

صدها نفر از مادران، پدران، خواهران و برادران، زوج ها و فرزندان هم همین طور فکر می کنند. آن ها زجر می کشند و اشک می ریزند.

اما چه کسی مسئول این اشک ها و دردهاست؟ بی تردید باید گفت کارفرمایان و دولت حزب عدالت و توسعه (AKP). چرا که کارفرمایان از تمهیدات احتیاطی ضروری برای کارگران در محیط های کار به بهانه "پرهزینه بودن" ابزارهای ایمنی و بهداشتی، سرباز می زنند. دولت حزب عدالت و توسعه هم با امتناع از انجام هرگونه بازرسی و تصویب قوانینی جهت مجازات خاطیان، عملاً چشم خود را بر روی این حقایق می بندد و برعکس کارفرمایان را تشویق می کند تا به همین روال ادامه دهند.

باید پرسید آیا این خود دولت حزب عدالت و توسعه نیست که سوانح کار و تلفات متعاقب آن را "سرنوشت و تقدیر" می نامد و این مرگ و میرها را بی اهمیت جلوه می دهد؟

بیایید با هم بپرسیم: چرا این "تقدیر"ی که همواره جان کارگران را می گیرد، هیچ گاه به سراغ کارفرمایان نمی آید؟

برادران و خواهران!

آیا می دانید که ترکیه از نظر شمار سوانح کار، رتبه سوم را در جهان به خود اختصاص داده است؟ طبق ارقام رسمی، سالانه ۷۷ هزار سانحه کار در ترکیه اتفاق می افتد. هر سال صدها کارگران جان خود را از دست می دهند و هزاران نفر به آسیب ها و معلولیت های ناشی از سوانح کار دچار می شوند.

نتیجه روشن است: در همان حال که سودهای کارفرمایان به عرش می رسد، کارگران در جهنم زندگی می کنند. در ترکیه تابلوهایی در هر محل کار نصب شده است که روی آن چنین شعاری نوشته شده: "اول، ایمنی کار". با این حال هرگز نوشته نمی شود که "اول، ایمنی بشر" یا "اول، ایمنی کارگران". اما چرا؟

علت آن است که کارفرمایان، نه به کارگران، بلکه به رشد سرمایه و سود خود اهمیت می دهند.

[بازگشت به فهرست](#)

کارگران، زحمتکشان، برادران و خواهران!

سوانح ناشی از کار، روز به روز در حال افزایش است. روزی نیست که ما خبری از سوانح کار در کارخانه ها، معادن، کارخانه های کشتی سازی و محل های ساخت-وساز نشنویم. به طور متوسط ماهانه بیش از ۱۰۰ کارگر جان خود را در محل کارشان از دست می دهند، و به علاوه کارگران به مراتب بیشتری دچار جراحت و معلولیت دائمی می شوند.

در سال ۲۰۱۰، نزدیک به ۱۴۴۴ کارگران فوت کردند؛ در سال ۲۰۱۱ نیز ۱۵۶۳ کارگر به قربانیان "سوانح کاری"، که به حق باید آن را "قتل های کاری" بنامیم، تبدیل شدند.

در نه ماهه نخست امسال، ۶۴۲ کارگر دیگر هم جان خود را از دست دادند. سوانح کار، زندگی خانواده های کارگری را نابود می کند و تنها کودکانی یتیم یا زنانی بی سرپرست را برجای می گذارد.

باریش کیاک که در یکی از محل های ساخت و ساز یک فروشگاه در اسنبورت (استانبول) کار می کرد، زمانی که در یکی از چادرهای نایلونی موقتی در خواب بود، قربانی شعله های آتش شد و جان باخت. مادرش می گوید

اقدامات ایمنی در واقع نه برای تضمین ایمنی کارگران، بلکه برای تضمین تداوم تولید است. سوانح کار، این حقیقت را بارها بار آشکار کرده است.

محل های کار تقریباً هیچ وقت مورد بازرسی قرار نمی گیرد! به دنبال رشد فشارها، دولت حزب عدالت و توسعه قانون جدیدی را تصویب کرد که به "قانون ایمنی و سلامت مشاغل" موسوم است و به اشتباه گمان می کرد که چنین اقدامی به سوانح کار پایان خواهد بخشید. اما بعداً چه اتفاقی رخ داد؟

صدها نفر از کارگران از ماه ژوئیه، یعنی زمانی که قانون مذکور اجرایی شد، جان خود را از دست دادند. این قانون فقط کلیاتی را دربر دارد که محکوم به باقی ماندن بر روی کاغذ است، و هیچ نوع مقررات روشن و مشخصی را به نفع کارگران به دنبال نداشته است.

به عنوان یک نمونه، تعداد بازرسان محیط های کار در وزارت کار تنها ۲۵۰ نفر است و این در حالی است که صدها هزار محیط کار و میلیون ها نفر کارگر وجود دارند.

ظاهراً کارفرمایانی که از این قانون تبعیت نکنند، مشمول جریمه های سنگین خواهند بود! طبق قانون، ایجاد کمیته های ایمنی کار ضروری است. اما کارگران در هر حال از ایفای نقش در ایجاد این کمیته ها محروم هستند. در عوض کارفرمایان از اختیار قانونی برای ایجاد این کمیته ها برخوردارند. آیا روشن نیست که کارفرمایان، این کمیته ها را بنا به میل خود طراحی خواهند کرد؟ ضمناً کل جریمه کارفرمایانی که از ایجاد این قبیل کمیته ها امتناع می ورزند، تنها ۲۰۰۰ لیره ترکیه است! مشخص است که اینان کارگران را به مسخره گرفته اند.

علاوه بر این، مسأله، تنها فقدان اقدامات احتیاطی نیست. یکی از دلایل اساسی سوانح کار، این است که کارگران وادار می شوند که تا سر حد مرگ و برای ساعاتی طولانی کار کنند. افزایش ساعات کاری و افزایش آهنگ کار به افزایش تصاعدی شمار مرگ و میر می انجامد. در قانون جدید حتی یک کلمه هم در مورد این جنبه مسأله صحبت نشده است.

ما می گوئیم: دیگر بس است!

انجمن همبستگی بین المللی کارگران، در حال به راه اندازی کمپینی مبارزاتی برای پایان دادن به سوانح کار و بیماری های ناشی از مشاغل خاص است. به عنوان بخشی از این کمپین، ما به جمع آوری امضا و ارسال آن به مجمع بزرگ ملی ترکیه اقدام خواهیم کرد، و خواهیم گفت که در مقابل مرگ کارگران در نتیجه سوانح کار سکوت اختیار نخواهیم کرد. دولت باید وارد عمل شود. برای متوقف ساختن فوت کارگران در نتیجه سوانح کار، باید گام هایی ضروری به منظور انجام اقدامات احتیاطی لازم برای ایمنی کارگران در محیط کار برداشته شود، و در عین حال قوانین جدیدی به نفع کارگران تصویب و بدون هر گونه قید و شرطی در تمامی اماکن کار اجباری گردد. ما برادران و خواهران خود را فرامی خوانیم تا به کمپین ما بپیوندند، و فعالانه از آن حمایت کنند!

- در مقابل فوت کارگران در نتیجه سوانح ناشی از کار سکوت نکنید!

- کمیته های ایمنی و سلامت کارگران باید تحت مدیریت خود کارگران و در تمامی محل های کار ایجاد گردد!

- دستمزد پزشکان محیط کار و متخصصین ایمنی مشاغل باید از سوی صندوقی دولتی که تحت نظارت اتحادیه های کارگری و انجمن های صنفی قرار دارد، پرداخت شود!

- اختصاص جریمه و مجازات های سنگین برای کارفرمایانی که از انجام اقدامات احتیاطی خودداری می ورزند، به همراه اجازه بازرسی!

- حق توقف تولید از سوی کارگران در موارد فقدان وجود ابزارها و اقدامات احتیاطی ضروری کار!

- حذف شیفت شب در مشاغل سنگین و خطرناک!

- افزایش دستمزد و کاهش ساعات کار!

۱ نوامبر ۲۰۱۲

پیام «شبکه همبستگی کارگری» ایران به «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه

[بازگشت به فهرست](#) ↑

برادران و خواهران طبقاتی عزیز،

ضمن مسرت و شادی عمیق، باخبر شدیم که هدف جمع آوری ۱۰۰ هزار در کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» با نام «سانحه کار، تقدیر نیست؛ مرگ ناشی از سوانح کار را پایان دهید!» محقق شده است.

این دستاورد، به خودی خود بی نظیر است. این که امضاهای مذکور اکثراً در محلات کارگری و ورودی کارخانه ها، آن هم به دنبال ارتباط چهره به چهره با تقریباً نیم میلیون نفر جمع آوری گردیدند، این کمپین را به پیشرفتی قابل ملاحظه در تاریخ جنبش کارگری ترکیه پس از کودتا تبدیل می کند.

به علاوه، نحوه بسیج و سازماندهی صدها نفر از فعالین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» پس از طی کردن جلسات آموزشی خود، برای پیشبرد کمپین، قطعاً به ساخت و تکامل نه فقط این کمپین به خصوص، بلکه خود انجمن یاری خواهد رساند. این که شما ابتدا آگاهی کارگران را پیرامون سوانح کار و بیماری های شغلی بالا بردید، و سپس نارضایتی آنان را به حمایت مادی و مشخص از کمپین ارتقا دادید، پیامدها و نتایج مثبت بلندمدت نیز خواهد داشت.

در این برهه از زمان که اتحادیه های کارگری در ترکیه قانونی هستند، ولی به مثابه سازمان هایی فعال نیستند که حقیقتاً برای دفاع و بسط حقوق کارگران و بهبود استاندارد معیشت آنان مبارزه نمایند، این نوع کمپین و نحوه فعالیت صبورانه آن در بین توده کارگران، بسیار حائز اهمیت است. در نتیجه این کمپین بی تردید درس هایی دارد که کارگران و فعالین دیگر کشورها می توانند از آن بیاموزند.

امید داریم که موفقیت کمپین شما، بسیاری دیگر از کارگران و فعالین کارگری را نیز تشویق کند تا در کاهش آمارهای وحشتناک مرگ ماهانه ۱۰۰ کارگر و نقص عضو و صدمه هزاران تن در نتیجه سوانح کار و بیماری های شغلی، درگیر شوند.

ما برای کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»، با شعار برجسته آن «نه به سوانح کار بیشتر، نه به مرگ بیشتر»، آرزوی کامیابی در میان اقشار وسیع تری از طبقه کارگر و سایر بخش های جامعه ترکیه (از جمله پارلمان) را داریم.

زنده باید همبستگی بین المللی و مبارزه طبقاتی طبقه کارگر!

شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

پیام «اتحاد برای رهایی کارگر» به
«انجمن همبستگی بین المللی کارگران»

[بازگشت به فهرست](#)

ما از طرف سازمان «اتحاد برای رهایی کارگر» (AWL)، مراتب همبستگی و تبریک را به کنفرانس و کمپین شما اعلام می داریم.

فقدان ایمنی شرایط کار، که به سوانح خطرناک و گاه مرگبار می انجامد، یکی از واقعیات روزمره زندگی صدها هزار نفر از کارگران است. بیش از صدسال از حادثه آتش سوزی کارخانه پوشاک زنانه Triangle Shirtwaist و مرگ ۱۱۳ کارگر آن در نیویورک می گذرد، با این حال هنوز وقوع حریق و فجایع مشابه، مرگ هزاران نفر از برادران و خواهران ما را رقم می زند: مثلاً حادثه بنگلادش در سال ۲۰۱۲، و یا همین هفته گذشته در ایتالیا که هشت کارگر چینی در آتش سوزی کارخانه نساجی جان باختند.

در بریتانیا، فعالین اتحادیه های کارگری در بخش صنعت ساخت و ساز، تنها به دلیل تلاش جهت سازمان یابی برای ارتقای ایمنی شرایط در محیط های ساخت و ساز، به طور سیستماتیک در فهرست سیاه قرار گرفته اند. در محل ساخت وساز کراس ریل (Crossrail)، بزرگ ترین پروژه ساخت و ساز حمل و نقل اروپا، ۳۲ کارگر برای راه اندازی ماشین حفاری اعزام شدند، در حالی که اتاق نجات

پیام «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»
(UID-DER) ترکیه به «شبکه همبستگی
کارگری» ایران (IWSN)

[بازگشت به فهرست](#)

دوستان گرامی،

مراسم عمومی انجمن ما با عنوان «پیش به سوی مبارزه و همبستگی علیه سوانح کار» روز ۱۵ دسامبر در سالن «پترول- ایش» (اتحادیه کارگران نفت، پتروشیمی و لاستیک) برگزار گردید. صدها نفر از کارگران شهرها و حومه، رؤسای اتحادیه ها، نمایندگان سوسیالیست پارلمان، کارگرانی که مشغول اعتصابات غیرقانونی هستند و سایر دوستان طبقاتی از طرف تشکل های مختلف، حضور به هم رساندند.

دوستان گرامی؛ این مراسم بسیار موفقیت آمیز بود و پیام همبستگی شما با استقبال پرشور برادران و خواهران طبقاتی شما در این جا، ترکیه، رو به رو گردید. پیام شما، روحیه مبارزه و همبستگی بین المللی کارگران همقطار ما را تقویت نمود. پیام شما و سایر پیام هایی که از سوی دوستان طبقاتی مان در کشورهای مختلف ارسال گردید، بر تأکید ما به این که طبقه کارگر طبقه ای جهانی است و مشکلات و راه حل های آن نیز مشترک است، صحنه گذاشت. کارگران حاضر در سالن ضمن گوش دادن به این پیام های صادقانه، با سر دادن شعار «کارگران جهان، متحد شوید!» از این همبستگی بین المللی طبقاتی به گرمی استقبال نمودند.

دوستان گرامی؛ ما نیز از پیام ارزشمند شما که نمونه ای زیبا از همبستگی طبقاتی بود، صمیمانه قدردانی می کنیم. گزارش های مرتبط با این مراسم بر روی وب سایت ما به زبان ترکی درج شده اند. در اسرع وقت، ترجمه انگلیسی آن ها را نیز منتشر خواهیم نمود.

زنده باید اتحاد، مبارزه و همبستگی بین المللی طبقه کارگر! با دروهای مبارزاتی و همبستگی!

پیام « کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران-
کلن» به «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»
ترکیه

بازگشت به فهرست

رفقا و همکاران،

ضمن درودهای صمیمانه، برای کنفرانس شما
آرزوی موفقیت داریم؛ هر دقیقه در جاهای مختلف،
کارگران به خاطر کمبود و عدم وسایل حفاظتی و
ایمنی در محیط کار، زندگی خود را از دست می
دهند.

حوادث محل کار، جرم و جنایت غیر رسمی به
حساب می آیند؛ چرا که به علت طولانی بودن
ساعات کار و سرعت عمل برای رسیدن به تولید
بیشتر و دست یابی سرمایه داران و کارفرمایان به
سود اضافی، توجهی به ایمنی و حفاظت کارگران در
محل کار نمی شود.

بر اساس آخرین آمار رسمی حوادث کار در ایران،
روزانه به طور متوسط سه کارگر دچار سانحه در
محل کار می گردند؛ این درد مشترک همه کارگران
در سراسر جهان می باشد، از این رو یک مبارزه
مشترک نیز می خواهد.

همکاری و تبادل تجربیات می تواند یک راه روشن
خوب برای ما باشد تا از تجربیات هم دیگر بیشتر یاد
بگیریم و به هم یاری رسانیم.

برای جلوگیری از حوادث در محل کار یا حداقل
کاهش دادن آن، اتحادیه ها مسئولیت بزرگی دارند و
جوابگوی آن می باشند؛ همه نوع سازمان های
کارگری تحت هر تشکلی باید برای اجرای شرایط
زیر دست به دست هم بدهند:

آن تنها برای ۲۹ نفر ظرفیت داشت. هنگامی که
نماینده سندیکایی کارگران لب به انتقاد گشود، به
همراه گروهی دیگر از کارگران بلافاصله اخراج
شد. نهایتاً راه اندازی یک کارزار جدی و دخالت
مستقیم اتحادیه بود که منجر به ابقای او در سمت
خود شد.

ما به عنوان نیروهای ضد سرمایه داری آگاهییم که
این گونه «سوانح» و نقض ایمنی کار، در واقعیت
امر تصادفی نیستند؛ بلکه پیامدهای اجتناب ناپذیر
نظامی هستند که انسان را به چشم مصالح قابل
استفاده می بیند، در نتیجه از هر راه میان بُری وارد
می شود، مقررات ایمنی کار را نقض می کند، اگر
فرصتی برای کسب سود بیشتر داشته باشد، دست به
ریسک می زند.

در برابر بربریت چنین نظامی، ما هم دیدگاه خود از
سوسیالیزم را پیش می کشیم- نظامی که نیازهای
بشر را در اولویت قرار می دهد و در آن هیچ
کارگری با مرگ یا مصدومیت به خاطر سود و
منافع کارفرمایان مواجه نمی گردد.

با آرزوی بهترین ها و همبستگی برای یک کنفرانس
و کمپین موفق

اتحاد برای رهایی کارگر (AWL)

<http://www.workersliberty.org/>

ترجمه فارسی: شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

پیام همبستگی «نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران» در حمایت از کمپین سراسری در ترکیه تحت عنوان «جنایات حوادث کار علیه کارگران را متوقف کنید!»

بازگشت به فهرست

رفقای شرکت کننده در کنفرانس «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» در ترکیه

یکی از معضلاتی که کارگران به طور جهانشمول با آن مواجه هستند، عدم ایمنی محیط کار است. بنا به گزارش سازمان جهانی کار، سالانه هزاران کارگر بر اثر سوانح و یا بیماری های ناشی از کار، جان خود را از دست می دهند. علت این وقایع دلخراش، مواردی چون مدیریت نادرست، صرفه جویی سرمایه داران در وسایل ضروری مربوط به ایمنی کار، کمبود و یا فقدان بهداشت در محیط کار، سختی کار، نداشتن بیمه درمانی، آموزش ندادن کارگران در مورد مسائل ایمنی، عدم نظارت نمایندگان واقعی کارگران در کمیسیون های بازرسی و نظارت و دخالت مستقیم آن ها بر محیط های کار و ده ها مورد دیگر است. در برخی موارد عمق فاجعه تا حدی است که بلافاصله پس از رخ دادن حادثه، کارگران مصدوم به کام مرگ کشیده می شوند. تکرار این فجایع و جنایات، هر دقیقه و هر روز اتفاق می افتد. این جنایت، قربانیان طبقاتی دارد. عامل این جنایات ضد بشری سرمایه داران هستند که برای سودجویی هر چه بیشتر، کارگران را به مسلخگاه می فرستند.

بنابر آمارهای ارائه شده توسط سازمان جهانی کار (ILO)، روزانه ۶۰۰۰ کارگر در جهان بر اثر حوادث و بیماری های ناشی از مواد سمی در محل کار، جان خود را از دست می دهند؛ سالانه ۲۷۰ میلیون حادثه ناشی از کار در جهان رخ می دهد؛ ۱۶۰ میلیون نفر به بیماری های ناشی از کار مبتلا و ۷ میلیون نفر دچار از کار افتادگی می شوند.

*مدت زمان کار و سرعت عمل در کار را کاهش دهیم.

*به طور منظم محل کار و شرایط ایمنی آن را مورد بازرسی قرار دهیم.

* تجهیزات حفاظتی از جمله لباس کار و وسایل ایمنی در دسترس قرار گیرد.

* آموزش دادن کارگران در مورد چگونگی مقابله با حوادث در محل کار.

ما با علاقه منتظر نتایج کنفرانس شما هستیم. نتایج و تجربیات کنفرانس شما می تواند برای همکاران ما در ایران نیز بسیار مفید باشد.

پیش به سوی همکاری و هم یاری با هم دیگر

زنده باد همبستگی بین المللی

سخنگوی کمیته همبستگی با جنبش کارگری در ایران (کلن)

س. ساده

ترجمه از متن آلمانی:

http://en.uidder.org/international_solidarity_messages_to_uid_der.htm

شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

اعلام همبستگی با کارگران ترکیه

بازگشت به فهرست

از جانب: شورای نمایندگان نشست احزاب، سازمان ها و نهادهای چپ و کمونیست

به: انجمن همبستگی بین المللی کارگران در ترکیه

موضوع: پیام پشتیبانی و همبستگی بین المللی

ما از طریق رفقای خود در ترکیه، از کمپین و کارزار دفاعی شما از کارگران ایران مطلع گشتیم. در جریان هستیم که در تاریخ ۱۵ دسامبر در ادامه کمپینی سراسری در خاک ترکیه با عنوان «جنایات حوادث کار علیه کارگران را متوقف کنید»، در تدارک کنفرانس بزرگ برای پیگیری ملزومات همین کمپین خواهید بود.

ما ضمن پشتیبانی از اقدامات پی گیر شما در سراسر ترکیه برای دفاع از جنبش کارگری، خود را در کنار شما دانسته و برآنیم که همبستگی و حمایت بین المللی متقابل از جنبش کارگری در ترکیه و ایران می تواند پشتوانه استواری در برابر فشار و اختناق و سرکوب کارگران ایران و ترکیه توسط دولت های مدافع سرمایه و نئولیبرالیسم باشد.

بدین وسیله برای کمپین شما و کنفرانس تان در تاریخ ۱۵ دسامبر ۲۰۱۳ آرزوی موفقیت داریم.

با درود های رفیقانه

جمعه ۲۲ آذر ۱۳۹۲ برابر با ۱۳ دسامبر ۲۰۱۳

امضاء کننده گان :

۱ - اتحاد چپ ایرانیان در خارج کشور

۲ - اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان

این تنها گوشه ای از آمار بهره کشی نظام سرمایه داری از کارگران است. در بسیاری موارد، در مورد قربانیان سوانح کار آمار مشخصی داده نمی شود. از این رو قطعاً تعداد قربانیان عدم ایمنی کار بیشتر از آمار اعلام شده می باشد.

در کشورهایی مانند ایران، کارگران به علت محرومیت از تشکل های مستقل خود، از آسیب پذیری بیشتری در رابطه با عدم ایمنی در محیط کار قرار دارند. وجود تشکل های مستقل کارگری و آموزش در محیط کار یکی از ابزارهای مهم جهت بهبود شرایط کار و کاهش حوادث شغلی است که می تواند امکان تغییراتی بنیادی در وضعیت کنونی طبقه کارگر به وجود آورد.

ما «نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور»، از طریق این پیام همبستگی، ضمن همراهی و همگامی با کارگران آسیب دیده ترکیه، از کمپین «جنایات حوادث کار علیه کارگران را متوقف کنید» حمایت می کنیم، و ضمن اعلام همدردی با عموم کارگران آسیب دیده و خانواده هایشان در ترکیه و سراسر جهان، خواهان بکارگیری و رعایت بالاترین استانداردهای ایمنی در محیط های کار هستیم. ما نظام بردگی سرمایه و سردمداران و مدافعان جنایتکار آن را مسئول بلاواسطه قربانیان حوادث ناشی از کار می دانیم. و تنها راه رهایی از این فلاکت سرمایه داری را اتحاد و همبستگی جهانی کارگران در جهت رفع شرایط استثمار، از بین بردن ستم طبقاتی و نابودی نظام سرمایه داری می دانیم.

دسامبر ۲۰۱۳

مرگ بر نظام سرمایه جهانی!

پر توان باد اتحاد و همبستگی طبقه کارگر جهانی!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

nhkommitehamahangi@gmail.com

پیام همبستگی اتحادیه «دورا چیبا»ی ژاپن به «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه

[بازگشت به فهرست](#)

برادران و خواهران گرامی در «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER)

اتحادیه «دورا چیبا» از صمیم قلب به شما پیام می فرستد. ما به عنوان اتحادیه کارگران راه آهن، اتحادیه ای که درگیر نبرد با موج تهاجمات نئولیبرالیسم است، مدت هاست که همبستگی بین المللی نزدیکی با انجمن داشته و داریم.

ما به طور جد موفقیت عظیمی را برای گردهمایی شما به منظور سازماندهی مبارزه ای تمام عیار در راستای عقب راندن یورش سرمایه داری به طبقه کارگر، آرزومندیم. می دانیم که اینان از فرط استیصال و برای بقای خود در واپسین مرحله سرمایه داری، در تلاش برای قربانی کردن طبقه کارگر هستند و این امر به ناگزیر بدترین سوانح کار و فاجعه آمیزترین بیماری ها را به کارگران تحمیل می کند.

عمیقاً متأسف هستیم که این بار در گردهمایی حائز اهمیت شما حضور نداریم. در عوض خواست ما برای همبستگی صادقانه کارگری با خود را بپذیرید.

دورا- چیبا همراه با شما که متهورانه مشغول نبرد علیه تهاجمات نئولیبرالیسم در قالب استثمار شدید و

۳ - اتحاد فدائیان کمونیست

۴ پیوند در خدمت کمونیست های ایران

۵ جمعی از چپ های کلن

۶ حزب رنجبران ایران

۷- حزب کمونیست ایران

۸- سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) کمیته مرکزی

۹- سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) هیئت اجرایی

۱۰- شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران استکهلم

۱۱- شورای فعالین سوسیالیست و آزادیخواه هامبورگ

۱۲- کمیته حمایت از مبارزات جنبش کارگری ایران دانمارک

۱۳- کمیته دفاع از مبارزات کارگران ایران در فنلاند

۱۴- کانون همبستگی با کارگران ایران گوتنبرگ

۱۵- کمیته جوانان بلژیک

۱۶- کمیته خارج کشور سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۷- کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ در ایران مونتreal، کانادا

۱۸- میز کتاب دانمارک

۱۹- نهاد همبستگی با جنبش کارگری ایران غرب آلمان

۲۰- هسته اقلیت

سرکوب وحشیانه هستید، در حال مبارزه ای مشترک بوده و هست. مبارزه ما اهمیت سترگی در مقابله با حرص و ولع سرمایه دارید؛ ولعی که سوانح وسیعی را در محیط های کار و دیگر جاها و همچنین بیماری های خطرناکی را برای کارگران به همراه داد. ما نیز از طریق تداوم مبارزه در محیط های کار، در حال افزایش تلاش های خود به منظور سازماندهی اتحادیه های کارگری مبارز در شاخه های مختلف صنعتی برای جنگ آشتی ناپذیر علیه سرمایه بوده ایم.

باور داریم که مبارزه ما بخشی مهم از ضدّ حمله در برابر موج نئولیبرالیسم است؛ موجی که خصوصی سازی، برون سپاری و موقتی سازی قراردادها، کارگران را به سوی شرایط غیرقابل تحمل اوج فلاکت می کشاند. ضدّ حمله ما از طریق سازماندهی اتحادیه های کارگری مبارز در سرتاسر ژاپن تقویت خواهد شد. بیایید با هم در راستای این هدف مشترک به به مارزه برخیزیم.

ما به مدت ۲۶ سال مشغول مبارزه علیه طرح «تقسیم و خصوصی سازی راه آهن ملی» در سال ۱۹۸۷ بوده ایم که حمله همه جانبه سرمایه داری را در قالب خصوصی سازی، برون سپاری و موقتی سازی کارگران آغاز کرد و به نابودی اشتغال و سقوط ایمنی کارگران انجامید. ما در این مبارزه می بایستی با شرایط وخیم جهان کار رو به رو می شدیم، جهانی که در آن اتحادیه های کارگری دست ساخت تحت رهبری ملی مدافع نظام، تماماً مبارزه برای عقب راندن نئولیبرالیسم را ترک گرفته بود و اکنون حتی به مروج و توجیه گر آن نیز مبدل گشته است. بنابراین ایجاد یک جنبش اتحادیه ای مبارز و تازه نفس، به وظیفه عاجل ما تبدیل شده است.

مبارزه ۱۰۴۷ کارگر برکنار شده راه آهن ملی برای بازگشت به کار، در صف اول مقاومت جانانه طبقه کارگر ژاپن در برابر سرمایه و قدرت دولتی قرار

گرفته است. یک کمپین سراسری برای جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا در حمایت از ۱۰۴۷ کارگر برکنار شده راه آهن ملی، ابزاری مهم در جهت تقویت جنبش ما است.

برنامه عاجل دیگری که در دستور کار ما، «دورا-چیپا»، قرار می گیرد، تقویت یک جنبش سراسری برای الغای فوری کلیه تأسیسات هسته ای است. از زمان زمین لرزه بزرگ شرق ژاپن و فاجعه تأسیسات هسته ای فوکوشیما در مارس ۲۰۱۱ به این سو، ما در این مبارزه فوق العاده حیاتی درگیر بوده ایم. ما سازماندهی آکسیون اعتراضی علیه فعالیت های آلوده به مواد رادیواکتیو کارگران تأسیسات هسته ای، همچنین دفاع از ساکنین فوکوشیما که وادار به بازگشت به سکونتگاه های شدیداً آلوده به رادیواکتیو می گردند، و مخالف با اجبار به کار در محیط های در معرض تشعشعات رادیواکتیو را وظیفه خود به عنوان یک اتحادیه کارگری می دانیم. «دورو میتو»، اتحادیه خواهر ما، در حال سازماندهی چندین موج اعتصاب می باشد برای توقف تلاش مدیریت به وادار ساختن کارگران به آلودگی زدایی از قطارهایی که مدت هاست در مجاورت تأسیسات ویران شده هسته ای رها شده اند.

در حالی که ۵۹ کودک فوکوشیما به سرطان تیروئید مبتلا شده یا مشکوک به بیماری سرطان هستند و باید مورد مداوا یا عمل قرار بگیرند، حکومت «آبه»، ضمن بی اعتنایی به این رویدادهای جدی، اجازه می دهد که آب رادیواکتیو از تأسیسات هسته ای ویران شده به دریا ریخته شود و اقیانوس های کلّ جهان را آلوده کند. در حال حاضر به خاطر مبارزه پیگیرانه ما در برابر فاجعه هسته ای روزهای اخیر، هیچ یک تأسیسات هسته ای در ژاپن فعال نیست. حکومت ژاپن در مواجهه با این وضعیت نامساعد برای طبقه حاکم، تمایل دارد که شماری از تأسیسات هسته ای را هم زمان با آغاز سال جدید مجدداً به کار اندازد و تسهیلات هسته ای را به تعدادی از کشورهای جهان

پیام اتحادیه نفت، شیمی و لاستیک سازی ترکیه در
پاسخ به پیام شاهرخ زمانی و دیگر کارگران
زندانی

بازگشت به فهرست

کمیته حمایت از شاهرخ زمانی
دوستان عزیز،

کارزار سازمان ما با عنوان «پیش به سوی مبارزه و همبستگی علیه حوادث ناشی از کار» در ۱۵ دسامبر در محل ستاد «اتحادیه کارگران نفت، شیمی، و لاستیک سازی» برگزار گردید. این کارزار با شرکت صدها کارگر از شهرها و مناطق مختلف، مدیران اتحادیه، نمایندگان سوسیالیست مجلس، کارگران اعتصابی، و دیگر هم طبقه ای هاپیمان از سازمان های مختلف همراه بود.

دوستان عزیز، این کارزار بسیار موفق بود و پیام همبستگی شما با استقبال و اشتیاق زیاد برادران و خواهران هم طبقه ای شما در ترکیه، روبه رو شد. پیام شما روحیه مبارزه و همبستگی بین المللی همکاران شما را تقویت نمود. پیام شما و دیگر دوستان هم طبقه ای مان از کشورهای مختلف، موضع ما را مبنی بر بین المللی بودن طبقه کارگر و این که مشکلات و راه حل های مشترکی داریم، قوت بخشید. با شنیدن پیام های خالصانه شما تمامی کارگران حاضر در سالن با سر دادن شعار «کارگران تمامی سرزمین ها متحد شوید» از آن استقبال نمودند. دوستان عزیز، ما تشکر خالصانه خود را از پیام ارزشمند شما، که نمونه زیبایی از همبستگی طبقاتی بود، تقدیم تان می کنیم.

زنده باد اتحاد، مبارزه و همبستگی بین المللی طبقه کارگر!

همراه با دروهای مبارزه و همبستگی!

صادر نماید. همان طور که می دانید، «آبه» روز ۲۸ اکتبر سال جاری به توافقاتی با ترکیه جهت ساخت تأسیسات هسته ای در کشور شما به وسیله شرکت های ژاپنی دست یافت.

ما بار دیگر بابت حمایت ارزشمندتان از ما از طریق جمع آوری شمار زیادی امضای اعتراضی (۱۶ هزار امضا) علیه تأسیسات هسته ای عمیقاً قدردانی می کنیم. در این جا تعهد می کنیم که به مبارزه خود برای توقف برنامه خطرناک صادرات تسهیلات هسته ای به کشور شما ادامه دهیم و از این طریق قدردانی خود نسبت به شما را به شکل مادی محقق کنیم.

پیش به سوی تقویت همبستگی بین المللی طبقه کارگر و مبارزه برای استقرار جامعه ای که در آن کارگران از زندگی انسانی حقیقی خود بهره مند باشند.

با دروهای همبستگی!

رئیس اتحادیه ملی نیرو محرکه راه آهن چیبیا (دورا-چیبیا)

تاناکا یاسوهیرو، ترجمه فارسی: شبکه همبستگی

پیام همبستگی به کارگران مشمول برون سپاری* در دانشگاه لندن

[بازگشت به فهرست](#)

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-)
(DER)- ترکیه

برادران و خواهران طبقاتی گرامی،

احساس عمیق همبستگی خود را به شما و مبارزه قاطعانه ای که مدت هاست مشغول آن بوده اید، ابراز می داریم. برون سپاری، به عنوان راهی برای محو حقوق طبقه کارگر، در سرتاسر جهان رو به گسترش است. این مشکل، یکی از بزرگ ترین مشکلاتی است که ما کارگران در ترکیه نیز با آن رو به رو هستیم. حکومت سرمایه داران حزب عدالت و توسعه (AKP) در ترکیه، اکنون مصرانه به دنبال یک نظام جامع تر از برون سپاری کارها است؛ به دنبال این هستند که تمامی موانع پیش روی یک نظام برون سپاری کار را رفع و زمینه را آماده کنند تا کمپانی ها بتوانند حتی کارهای اصلی را هم به وسیله کارگران مشمول برون سپاری انجام دهند.

کارگران مشمول برون سپاری، همانند شما، مجبورند که تحت شرایط کاری دشوار، با قراردادهای کوتاه، فقدان امنیت شغلی کار کنند. اکنون سرمایه داران به دنبال بسط این نظام کار به تمامی کارگران هستند. بنابراین مبارزه علیه این حمله که با هدف وادار ساختن تمامی کارگران به

پذیرش شرایط بردگی صورت می گیرد، فوق العاده حائز اهمیت است. ما، به عنوان برادران و خواهران طبقاتی شما در «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»، مبارزه ای پیروزمندانه را برایتان آرزو مندیم. مطالبات شما، مطالبات ماست.

دستمزد برابر برای کار برابر؛ حقوق برابر و شرایط کاری برابر!

به تبعیض علیه کارگران مهاجر پایان دهید!

زنده باید همبستگی و اتحاد بین المللی طبقه کارگر!

۲۰ دسامبر ۲۰۱۳

توضیح مترجم:

* برون سپاری، فرایندی است که طی آن عملیات و فعالیت های عموماً غیر اصلی یک سازمان که سابقاً به وسیله کارکنان درونی متعلق به آن انجام می پذیرفت، به شرکت ها یا سازمان هایی خارج از آن (چه درون همان کشور و چه به ویژه در کشورهای دیگری با نیروی کار ارزان) سپرده می شود.

بنابراین کارگران مشمول برون سپاری (مثلاً نظافتچیان، نگهبانان و غیره)، تحت استخدام و قرارداد یک کارفرمای ثالث (شرکت های خدماتی) در می آیند، و این شرکت خواهد بود که وظیفه ارائه خدمات و تأمین نیرو برای شرکت مشتری (اصلی) را از طریق قرارداد با آن به عهده می گیرد؛ در نتیجه بین این کارگران با شرکت های مشتری، یک واسطه وجود دارد و اثری از روابط قراردادی نخواهد بود. شرکت مشتری، صرفاً از خدمات استفاده می کند و پاسخگوی هیچ چیزی نخواهد بود.

کارگران مشمول برون سپاری، بیش از سایر کارگران در معرض آسیب هستند؛ چرا که رقابت کارفرمایان «جدید» بر سر قیمت و دخالت در مناقصات برای به چنگ آوردن و انعقاد قرارداد،

استقبال از ابتکار عمل کمیته حمایت از شاهرخ زمانی

شبکه همبستگی کارگری

بازگشت به فهرست

به دنبال فعالیت های مختلف «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه در سطوح ملی و بین المللی، به ویژه فعالیت های حمایتی و همبستگی اعضای این انجمن در ارتباط با طبقه کارگر و فعالین کارگری ایران و همین طور راه اندازی کمپین موفقی علیه سوانح کار در کشور ترکیه، «کمیته حمایت از شاهرخ زمانی» طی پیشنهادی خطاب به تمامی احزاب، سازمان ها و تشکلات کارگری، آن ها را فراخوانده است تا از این فرصت استفاده کنند و «با اعلام حمایت های کتبی خود، ضمن دادن جواب لازم و مناسب به حمایت های آن ها از کارگران ایران، قدم بلند عملی در جهت همبستگی جهانی و منطقه ای طبقه کارگر دو کشور بردارند». ما نیز از این پیشنهاد و ابتکار عمل «کمیته حمایت از شاهرخ زمانی» استقبال می کنیم؛ به خصوص آن جنبش کارگری ایران در شرایط کنونی بیش از هر زمان دیگری به حمایت و همبستگی بین المللی نیاز دارد، و این فاکتور برای پیشروی جنبش اهمیتی حیاتی دارد. خوانندگان گرامی جهت آشنایی با فعالیت های «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه (UID-DER) به طور اعم و کمپین اخیر این نهاد علیه سوانح کار و تجربیات آن، می توانند به مطالب و جزوات زیر رجوع کنند:

- * معرفی «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»
- * طرح پیشنهادی کمیته حمایت از شاهرخ زمانی
- * جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا علیه سوانح کار
- * حمایت عظیم کارگران: هدف جمع آوری صد هزار امضا محقق شد!
- * به مرگ کارگران در اثر «سوانح کار» پایان دهید!
- * سوانح کار در ایران
- * نشر همبستگی کارگری شماره ۵ و ۱

منجر به تعویق در پرداخت دستمزدها، کاهش مزد و نقض پایه ای ترین حقوق این کارگران می شود. درحالی که همه این مصادیق استثمار، به افزایش سود کارفرمای ثالث و شرکت مشتری می انجامد.

امروز شاهد هستیم که این «روش علمی» تا چه حد به خصوص در غرب گسترش یافته است؛ به طوری بخش زیادی از فعالیت های شرکت های بزرگ سرمایه داری (حتی فعالیت های اصلی) به کشورهایمانند هند و چین (به دلیل برخورداری از نیروی کار «ارزان» و استثمار شدید و نقض گسترده همان قانون کار مصوب) سپرده می شود؛ به این ترتیب شرکت مشتری، با واگذار کردن بخشی از فعالیت ها، همان محدودیت های دست و پاگیر موجود در قانون کار کشور خود را هم دور می زند، و فقط از خدمات شرکت های دیگر با نازل ترین قیمت بهره خواهد بود.

ترجمه فارسی: شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

کمیته حمایت از «شاهرخ زمانی»

یک پیشنهاد به: احزاب، سازمان ها و تشکل های
کارگری و مدافع کارگران

http://en.uidder.org/free_shahrokh_zamani.htm

<http://en.uidder.org/node/12274>

http://uidder.org/iran_da_60_mucadeleci_isci_tutuklandi.htm

<http://uidder.org/video>

<http://uidder.org/haberler/dunyadan>

http://uidder.org/iran_isci_orgutlerinden_uidder_e_tesekkur_mesaji.htm

http://uidder.org/iranli_sendikaci_sahruh_zamani_den_cagri.htm

اکنون که رفقای نامبرده کمپینی سراسری را در خاک ترکیه با عنوان «جنایات حوادث کار علیه کارگران را متوقف کنید» پیش می برند، فرصت بسیار خوبی برای کارگران و نیروهای مدافع طبقه کارگر ایران است تا با اعلام حمایت های کتبی خود، ضمن دادن جواب لازم و مناسب به حمایت های آن ها از کارگران ایران، قدم بلند عملی در جهت همبستگی جهانی و منطقه ای طبقه کارگر دو کشور بردارند.

برنامه این رفقا در ادامه کمپین فوق طی دو هفته آینده عبارت است از:

انجمن همبستگی بین المللی کارگران در تاریخ ۲۰۱۳/۱۲/۱۵ (۱۳۹۲/۹/۲۴) کنفرانسی در سالن مرکزی سندیکای کارگران نفت ترکیه واقع در استانبول برگزار خواهد کرد، طبق برنامه های مشخص شده در این کنفرانس، تعدادی از نمایندگان انقلابی پارلمان ترکیه، همچنین سران سندیکاهای کارگری ترکیه، همین طور خانواده کارگرانی که بر اثر حوادث کار کشته شده اند، و خانواده کارگرانی که بر اثر حوادث کار ناقص شده اند، به اضافه نمایندگان برخی از احزاب و سازمان های انقلابی ترکیه، شرکت خواهند داشت.

لازم به توضیح است که تحت فعالیت های کمپین فوق تاکنون جلسات، تجمع ها، میز های کتاب، مصاحبه های

[بازگشت به فهرست](#)

«انجمن همبستگی بین المللی کارگران» در ترکیه، طی سه سال گذشته حمایت های شایان توجهی از کارگران ایران، به خصوص کارگران زندانی، به عمل آورده است، از جمله طی سال گذشته ضمن معرفی مشکلات کارگران ایران در مجامع و سندیکا های کارگری ترکیه، اقدام به جمع اوری ۶۰ هزار امضا در حمایت از کارگران زندانی در ایران نمودند، همچنین به مناسبت های گوناگون حمایت های معنوی و عملی خود از کارگران ایران را اعلام کردند و در طی دو سال گذشته آن ها و برخی از سندیکا های کارگری در برگزاری اول ماه می به ایرانیان کمک بسیاری کردند تا بتوانیم مشکلات کارگران ایران را در ترکیه با هم طبقه ای های خود در میان بگذاریم، شما می توانید بخش های از این کمک و حمایت ها را در سایت این رفقا با ادرس های زیر مشاهده کنید:

<http://fa.uidder.org/node/13841>

http://en.uidder.org/great_interest_for_uid_der039s_appeal_solidarity_with_the_iranian_working_class_is_growing.htm

http://uidder.org/Koseler/iran_isci_sinifina_yonelik_baskilara_son

<http://militaant.com/?p=990>

دریافت

<http://militaant.com/?p=3200>

دریافت

رادیویی، تلویزیونی و با روزنامه ها صورت گرفته است و همچنین بیش از ۱۰۰ هزار امضا جمع آوری کرده تحویل پارلمان ترکیه شده و در برنامه بررسی قرار دارد ، مجموع کارهای انجام شده باعث جلب توجه بسیاری از کارگران، سندیکاها ، احزاب و سازمان های مختلف به موضوع فوق شده است.

طبق آمارهای ترکیه، هر ماه بیش از ۱۰۰ کارگر بر اثر حوادث کار (بر اثر روند جنایت علیه کارگران) کشته و بیش از ۱۰۰۰ نفر نقص عضو می شوند. با توجه به این که در کنفرانس فوق تقریباً تمامی کارگران و تشکیلات های انقلابی ترکیه نمایندگانی خواهند داشت، بنابراین بهترین و مناسبترین زمان جهت بسترسازی برای همبستگی میان کارگران، سندیکا های کارگری و تشکیلات های انقلابی دو کشور است. در چنین راستایی پیشنهاد می کنیم که هر کدام از تشکل ها، احزاب و سازمان ها با هم یا جداگانه پیام هایی به حمایت از کمپین فوق به کنفرانس ۲۰۱۳/۱۲/۱۵ (۱۳۹۲/۹/۲۴) ارسال نمایند. در آینده بر مبنای چنین کارهای مشترکی می توانیم همبستگی منطقه ای و جهانی کارگران را هر چه بیشتر گسترش بدهیم.

جهت ارسال پیام های خود از ادرس زیر استفاده نمایید:

<http://en.uidder.org/bizeyazin>

یا می توانید از آدرس ایمیل کمیته حمایت از شاهرخ زمانی استفاده کنید؛ رفقای عضو این کمیته با توجه به داشتن کانال های ارتباطی با «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» می توانند پیام های شما را به دست رفقا برسانند.

کمیته حمایت از شاهرخ زمانی

۱۳۹۲/۹/۱۱

http://www.chzamani.blogspot.se/2013/12/blog-post_557.html

ابعاد تکان دهنده سوانح ناشی از کار در ایران: چهره
حقیقی سرمایه داری

بازگشت به فهرست

از میلتانت شماره ۴۸

آرمان پویان

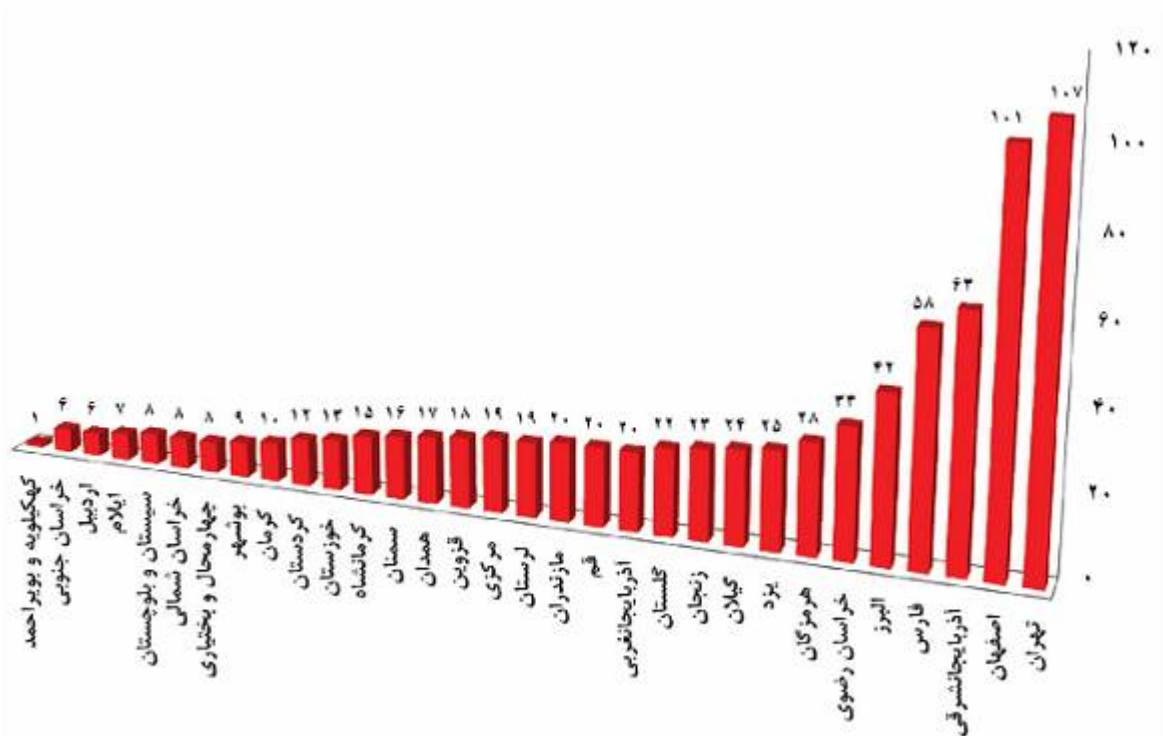
سازمان پزشکی قانونی کشور به تازگی اعلام کرد (۱) که طی شش ماهه نخست سال جاری، ۷۷۸ نفر جان خود را در نتیجه سوانح ناشی از کار از دست داده و هم چنین از کل افراد فوت شده در حوادث کار نیمه اول امسال، ۷۷۰ نفر مرد و مابقی زن بوده اند.

در همین گزارش آمده است که آمار مذکور نسبت به مدت مشابه سال گذشته، حدود ۱۸.۸ درصد افزایش نشان می دهد. به گفته خدادوست (۲)، رئیس مرکز تحقیقات پزشکی قانونی، سقوط از بلندی، برخورد جسم سخت، برق گرفتگی، سوختگی، چاه گرفتگی و نظایر این ها مهم ترین عوامل مرگ و میر ناشی از حوادث کار بوده و در این بین، سقوط از بلندی بیشترین موارد تلفات را به خود اختصاص داده است (قریب به ۴۱.۳ درصد از کل

متوفیات ناشی از حوادث کار در پنج ماهه نخست امسال).

در ادامه گزارش آمده است که تعداد کل فوت شدگان حوادث کار در سال گذشته، یک هزار و ۲۹۰ نفر بوده است که از این رقم، هزار و ۲۷۱ نفر را مردان و ۱۹ نفر را زنان تشکیل می‌داده‌اند. بر اساس این آمارها به طور متوسط و بدون احتساب روزهای تعطیل در هر

افتد“ و مأخذ داده‌های حوادث ناشی از کار، ”بر اساس گزارش بازرسی حادثه ثبت شده در پرونده فنی بیمه شدگان می‌باشد“^(۴)؛ بنابراین شمار بسیاری زیادی از کارگران ایران که بدون پوشش بیمه تأمین اجتماعی به نقص عضو یا حتی فوت در نتیجه ”سوانح ناشی از کار“ دچار می‌شوند، اصولاً در این داده‌های رسمی به شمار نمی‌آیند. فارغ از این موضوع، ماهیت و منطق خود سرمایه‌داری حاکم در ایران نیز ایجاب می‌کند که تا حد

روزکاری ۴ کارگر در کشور جان می‌دهد.^(۷)

با نگاه به داده‌ها به تفکیک استان‌ها می‌توان دید که استان‌های تهران و اصفهان، به ترتیب با ۱۰۷ و ۱۰۱ مورد مرگ در اثر سوانح کار، در رتبه‌های اول و دوم قرار می‌گیرند.

البته تردیدی وجود ندارد که تمامی این ارقام، به علل مختلف، بسیار پایین‌تر از میزان حقیقی برآورد شده‌اند. به عنوان مثال، طبق ماده ۶۰ قانون تأمین اجتماعی، حوادث ناشی از کار، حوادثی تعریف شده است ”که در حین انجام وظیفه و به سبب آن، برای بیمه شده اتفاق می‌افتد“

امکان از انتشار اخبار و گزارشات ”رسمی“ مرتبط با سوانح کارگری جلوگیری کند. به همین خاطرست که می‌بینیم طبق گزارش سازمان تأمین اجتماعی در سال ۱۳۸۷ از مجموعاً ۲۲ هزار و ۱۳۴ حادثه در زمان کار، تنها ۸۳ مورد به فوت منجر شده است. اما هر کسی که فقط اخبار رسانه‌ها را دنبال کرده باشد به خوبی می‌داند که تعداد کارگران کشته شده در این سال تنها در دو حادثه آتش‌سوزی کارخانه شازند اراک و ریزش ساختمان خیابان سعادت آباد تهران از ۷۰ نفر بیشتر بوده است.^(۵) به هر حال، حتی آمار ”رسمی“ و غیرواقعی

سوانح کار نیز تا حدود زیادی ابعاد وسیع و فاجعه آمیز شرایط کاری حاکم در ایران را نشان می دهد.

طبق آخرین گزارش سالانه سازمان تأمین اجتماعی^(۶)، در سال گذشته تعداد بیمه شدگان آسیب دیده ناشی از کار مجموعاً به ۲۲ هزار و ۵۵۹ نفر می رسیده است که تقریباً ۹۴ درصد آن را مردان تشکیل می داده اند.

تعداد بیمه شدگان حادثه دیده ناشی از کار بر اساس جنسیت (۱۳۸۹)

تعداد	نوع	
	زن	جنس
۳۹۷	مرد	
۲۲،۱۶۲		
۲۲،۵۵۹	جمع	

هم چنین طبق داده های رسمی، محل وقوع حوادث کاری عموماً در داخل کارگاه ها و زمان آن در شیف صبح بوده است.

تعداد بیمه شدگان حادثه دیده ناشی از کار بر اساس محل و زمان وقوع حادثه (در سال ۱۳۸۹)

محل وقوع حادثه			
داخل کارگاه	خارج کارگاه	هنگام رفت و آمد به محل کار	جمع کل
۲۱،۲۹۶	۱۰۲۲	۲۴۱	۲۲،۵۵۹

زمان وقوع حادثه			
صبح	عصر	شب	جمع کل
۱۵،۲۰۵	۵۷۷۸	۱۵۷۶	۲۲،۵۵۹

باید در نظر داشت که تعداد رو به رشد مرگ و میر و سایر سوانح ناشی از کار در ایران، اساساً یکی از علایم سیاست سرکوبگرانه رژیم حاکم در قبال تمامی اتحادیه های کارگری و سایر سازمان های مستقل کارگری است. مادامی که کارگران حق اعتصاب و تشکیل سازمان های مستقل و حقیقی خود را نداشته باشند، ما باید انتظار چنین آمارهای وحشتناک و شرم آوری را داشته باشیم.

به علاوه، با مقایسه آمارهای منتشر شده فوق با داده های مختلف جهانی، می توان به خوبی دید که آن چه امروز زیر عنوان مؤدبانه "فوت در نتیجه سوانح کار" گریبان طبقه کارگر ایران را می فشارد، نه امری مختص به حکومت ایران، که موضوعی مرتبط با مکانیسم و عملکرد ذاتی سیستم سرمایه داری در سطح جهانی است.

بنابر گزارشی که از سوی سازمان جهانی کار منتشر شده^(۷)، این نهاد در سال های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ تخمین های جدیدی را از مرگ و میر، حوادث و بیماری های ناشی از کار با استفاده از داده های موجود برای سال ۲۰۰۳ ارائه کرده است. طبق این گزارش، شمار حوادثی که منجر به فوت کارگران نگردیده، با ۶۹ میلیون افزایش نسبت به سال ۲۰۰۱، به رقم ۳۳۷ میلیون مورد در سال ۲۰۰۳ رسیده است. هم چنین در سال مذکور، شمار قربانیان بیماری های کشنده ناشی از کار در سطح حدوداً ۲ میلیون مورد قرار داشته و تعداد حوادث منجر به فوت ۳۵۸ هزار مورد برآورده شده است - که البته این رقم آخر با در نظر گرفتن گزارشات مختلف از سلاخی شدن کارگران معدنچی، کارگران مهاجر و غیره در سراسر جهان، به طرز وقیحانه ای ناچیز برآورد شده است. همان طور که اشاره شد، دولت های سرمایه داری و یا دول منحن کارگری مانند کره شمالی، چین و غیره، آمار دقیقی از سوانح کارگری منجر به فوت ارائه نمی دهند. در سال ۲۰۰۱، هند تعداد حوادث منجر به فوت کارگر را تنها ۲۲۲ مورد اعلام کرد، در حالی که بنا به تخمین سازمان جهانی کار این رقم چیزی در حدود ۴۰ هزار و ۱۳۳ مورد بود. به همین ترتیب، کشور چین نیز در سال مزبور تعداد این گونه حوادث را ۱۲ هزار و ۷۳۶ گزارش کرده بود که این رقم بنا به محاسبه سازمان مذکور در حدود ۹۰ هزار و ۲۹۵ مورد بوده است^(۸).

هرچند نهادهایی هم چون سازمان جهانی کار، به مثابه یکی از بازوهای اجرایی سرمایه داری جهانی، تلاش می کنند تا ضمن ارائه تصویری واژگون از وضعیت کنونی طبقه کارگر جهان، به ارائه "راه کارهایی مختلف" برای کاهش حجم "سوانح کاری" بپردازند، اما باید به یاد داشت که این گونه حوادث در حقیقت بر پایه منطق و ذات سرمایه رخ می دهد. تنها پس از پیروزی طبقه کارگر جهان بر نظام متعفن سرمایه داری، و به دست

گرفتن کنترل و مدیریت بر حیات اقتصادی خود و کشور است که می توان برای همیشه چنین داده های تأسف باری را به تاریخ سپرد.

پانوشت:

(۱) سازمان پزشکی قانونی، ”رشد ۱۸ درصدی مرگ های ناشی از حوادث کار“ (۲۳ آبان ۱۳۹۰)

(۲) خبرگزاری برنا، ”سقوط از بلندی، مهم ترین عامل مرگ های ناشی از حوادث کار“ (۱۷ مهر ۱۳۹۰)

(۳) روزنامه ابتکار، ”هشدار: روزانه ۴ کارگر می میرد“ (۲۵ آبان ۱۳۹۰)

(۴) سازمان تأمین اجتماعی- معاونت اقتصادی و برنامه ریزی، ”گزارش حوادث ناشی از کار سال ۱۳۸۷“ (اردیبهشت ۱۳۸۸)، صص. ۶ و ۸

(۵) کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری، ”آمار سوانح کار به روستا سازمان تأمین اجتماعی“ (۲۲ اردیبهشت ۱۳۸۸)

(۶) سازمان تأمین اجتماعی- معاونت اقتصادی و برنامه ریزی، ”گزیده آماری پایان سال ۱۳۸۹“ (مرداد ۱۳۹۰)، صص. ۳۴-۳۵

(7) International Labor Organization, “Beyond deaths and injuries: The ILO’s role in promoting safe and healthy jobs” (PDF), June 25, 2008, p.1

(8) Zarocostas, John. “International Labor Organization tackles down related injuries” (September 24, 2005), PubMed Cenral.

